

Domácí bohoslužba 22. 3. 2020

Úvodní slovo

Milost našeho Pána Ježíše Krista, Boží láska a společenství Ducha svatého at' je s námi.

Čtení Žalmu 85:

Pro předního zpěváka. Pro Kórachovce, žalm.

Hospodine, projevoval jsi své zemi přízeň, úděl Jákobův jsi změnil.

Snímal jsi ze svého lidu nepravosti, přikrýval jsi všechny jeho hříchy.

Svou prchlivost odkládal jsi zcela, přestával jsi planout hněvem.

Navrat' se k nám, Bože, naše spásu, učíš konec svému rozlícení!

Chceš se na nás hněvat věčně? Stíhat hněvem všechna pokolení?

Což nám nenavráteš život, aby se tvůj lid z tebe radoval?

Ukaž nám, Hospodine, své milosrdenství, uděl nám svou spásu!

Vyslechnu, co promluví Bůh Hospodin, zajisté vyhlásí pokoj pro svůj lid, své věrné, jenom at' se k své hlouposti nevracejí!

Ano, jeho spása je blízko těm, kdo se ho bojí, v naší zemi bude přebývat sláva.

Setkají se milosrdenství a věrnost, spravedlnost s pokojem si dají políbení.

Ze země vyraší pravda, z nebe bude shlížet spravedlnost.

Hospodin dopřeje dobrých časů, svou úrodu vydá naše země.

Před ním půjde spravedlnost a on bude kráčet její cestou.

Píseň z Evangelického zpěvníku č. 189

Čtení z evangelia podle Marka, kap. 1, v. 39-45:

A tak šel, kázal v jejich synagógách po celé Galileji a vyháněl zlé duchy. Přejde k němu malomocný a na kolenou ho prosí: "Chceš-li, můžes mě očistit." Ježíš se slítoval, vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: "Chci, buď čist." A hned se jeho malomocenství ztratilo a byl očistěn. Ježíš mu pobrozil, poslal jej ihned pryč a nařídil mu: "Ne, abys někomu něco říkal! Ale jdi, ukaž se kněží a obětuj za své očistění, co Mojžíš přikázal – jim na svědectví." On však odešel a mnoho o tom vyprávěl a rozhlašoval, takže Ježíš už nemohl veřejně vejít do města, ale zůstal venku na opuštěných místech. A chodili k němu odevšad.

Sestry a bratři,

zde najdete čtyři podněty k zamyšlení nad tímto evangelijním čtením.

1. Mlčeti zlato

Ne všechno, co se člověku přihodí, je vhodné k roztrubování. Tak například tento příběh o uzdravení se k roztrubování vůbec nehodí. Proč? Snad proto, aby si jiní nemocní a malomocní nedělali falešné naděje na zázračné uzdravení. Nebo možná proto, aby se Ježíš nestal nechtěně celebritou. Kristus nepřišel sklídit veliký potlesk od svých obdivovatelů, ani se

nesnažil vymazat z povrchu zemského veškeré lidské nemoci. On měl jiné poslání. Přinesl velikou naději *pro všechny*, naději pro nemocné i pro zdravé, aby se nikdo nemusel bát toho, co přichází. A tudíž je lepší mlčet o výjimečném uzdravení jednoho jediného a dát prostor pro nadějnou zvěst určenou mnohým.

2. Když se setkají dvě různé vůle

Ježíš je v tomto příběhu vylíčený skoro jako horkokrevný cholerik. Nejdřív se slituje a rázem se z něj stává rozzlobený drsník. Uzdravující slovo a dotyk je vystřídáno striktním nařízením doprovázené odpovídajícími gesty. *Ježíš mu pobrozil, poslal jej ihned pryč a nařídil mu: Ne, abys někomu něco říkal!* Druhá možnost výkladu je, že Ježíš věděl, co chce, co rozhodně nechce a jasně to dával najevo. Ježíš chtěl nemocného vysvobodit z pout zlé nemoci, ale zároveň nechtěl přijít o možnost svobodného pohybu.

Pak je tu ovšem onen šťastlivec, který doposud musel žít v karanténě, protože jeho nemoc a společenské zvyklosti to vyžadovaly, a najednou je svoboden. Pod vlivem vzrušující změny se může člověk začít chovat dočista nevyzpytatelně. Jsem zdrav, konečně zdrav! Můžu potkávat lidi, můžu být se svojí rodinou, můžu se volně pohybovat, můžu se podělit o svůj příběh! Nařízení ne-nařízení, můžu si dělat, co chci! A tak si milý človíček dělá, co chce. Důsledek je ten, že Ježíš už nemůže dělat, co by chtěl: *[Ten uzdravený člověk] však odešel a mnoho o tom vyprávěl a rozhlášoval, takže Ježíš už nemohl veřejně vejít do města, ale zůstal venku na opuštěných místech.*

Svět je odjakživa zvláštním způsobem provázaný. Jsme ovlivňováni, omezováni druhými a sami máme moc druhé omezit. Když udělám to, co chci já, možná tím zhatím tobě příležitost udělat to, co chceš ty. Nebo – budu-li chtít – mohu jiným lidem dávat prostor a jednat tak, abych je zbytečně neomezoval.

3. Co chtěl Ježíš?

Ježíš sice nechtěl, aby se o tom mluvilo, ale rozhodně chtěl, aby špinavý byl očištěn. „*Chceš-li, můžeš mě očistit.*“ *Ježíš se slitoval, vztláhl ruku, dotkl se ho a řekl: "Chci, buď čist."* Dodnes existuje řada nemocí, které trhají lidská pouta, které oddělují jednoho od druhého. Obrazně řečeno, takové nemoci člověka pošpiní, takže ti ostatní (čistí) s ním už nechtějí a nemohou mít nic společného, jestliže se sami nechtějí stát špinavými. A nejen nemoci, existují rozmanité síly, které působí odcizení mezi lidmi. Proti těmto odcizujícím silám a nemocem Ježíš vášnivě bojoval – obrazně řečeno *vybáňel zlé duchy* – a jíkala ho lítost nad každým, kdo byl pošpiněn a vytržen ze společenství s ostatními lidmi. Ježíš chtěl odstranit ty síly, které vzdalují lidi od sebe navzájem.

Chtějme totéž. Modleme se za uzdravení nemocných, modleme se za očištění lidí všelijak pošpiněných, modleme se za obnovu porušených vztahů. A společně s modlitbou lze učinit konkrétní činy a gesta, lze vyslat konkrétní slova a dopisy, které sblížují. Lidská vůle je nesmírně mocná, je to nebeský dar, který – je-li napřen příhodným směrem – koná divy.

4. Bezmoc a naděje

Ne všechno se dá uzdravit, ne všechno může být napraveno. Někdy nepomůže ani usilovné chtění a dobrá vůle. Nemoc nebo devastující síla občas na nás dolehne s velkou intenzitou. Pak dochází k nenapravitelným změnám a nezvratným ztrátám. Ježíš však dosvědčil, že existuje Síla, která uprostřed nevratných změn vytváří nové věci a nové kvality. A my kráčeje za Ježíšem vyznáváme Boha *Stvořitele* a spoléháme se na Boží *tvůrčivou moc*, která do popelu, prachu a nicoty vdechuje život. Tuto naději máme a této naděje se držíme dnes, zítra a v každém čase.

Modlitba

Bože, náš Pane,

doléhají na nás s velkou intenzitou různé věci: nouzová opatření naší vlády, strach nahánějící zpravodajství, neurčitá vyhlídka dlouho trvajících zmatků a omezení. A přitom i bez těchto výjimečných věcí jsou nitky našeho života zamotané až až.

Prosíme tě, dávej nám jistotu, že Ty jsi s námi. Pomáhej nám, abychom ve zdraví i v nemoci zůstávali na Tvých cestách.

Prosíme o rozvážnou mysl. Prosíme o vnitřní sílu nést každodenní úkoly. Prosíme o dobrou vůli, když rozhodujeme o tom, co a s kým sdílet a co je lepší nechat si pro sebe.

Prosíme, pomoz nám vyvarovat se slov a činů, kterými druhé zbytečně omezujeme.

Děkujeme, nebeský Otče, že jsi na straně těch, kdo jsou pod mocí odcizujících a ničivých sil. Děkujeme, že máme příležitost v modlitbě a při svém konání být na stejné straně jako Ty.

Další modlitby, přímlyvy...

V jednotě se všemi křesťany se takto modlíme:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět' se jméno tvé, přijď království tvé, buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi, chléb náš vezdejší dej nám dnes a odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům a neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého, neboť tvé jest království i moc i sláva na věky. Amen.

Závěrečné slovo

Pán bude před vámi, aby vám ukazoval správnou cestu.

Pán bude za vámi, aby vás bránil před záludností zlých lidí.

Pán bude pod vámi, aby vás zachycoval, když padáte do pasti.

Pán bude ve vás, aby vás utěšoval, když vám bude smutno.

Pán bude kolem vás, aby vás povzbuzoval k plnému a dobrému životu.

Pán bude nad vámi, aby vám žehnal.

Amen